שבועות שתים פרק ראשון שבועות ו.

מסורת הש"ס

(א) [תוס' דנגעים פ"ח], (ב) [ערכין ג.], (ג) [ויקרא יג], (ד) [כריתות יז:], (ה) [וש"נ רש"ן], (ו) [לזמה לי הוא דקאמרינן. יעב"ץ], (ז) [וע"ע תוס' ערכין ג. ד"ה דמקנרי].

תורה אור השלם

1. ולשאת ולספחת ולבהרת: ויקרא יד נו

הגהות הב"ח

(א) נשרא ליה והתנן ר' עקיבא: (ב) רש"י ד"ה ואם לאו וכו' היה שיפרש מה הוא שואל: (ג) ד"ה פתוך מעורב והרוא: (ד) תוספות ד"ה כל וכו' כשאין יפרוש בקול בקי עמו דאם:

עין משפט נר מצוה

כג א ב מיי' פ"ח מהל' טומאת צרעת הלכה ג סמג עשין נלד ושין נכ"מ והסגנות:

כד ג ד מיי' שם הל' ד:

רבינו חננאל

ודתינן הא לא קשיא דאע"ג דקרום ביצה מתחתיו דסיד כלומר מכהייה מסיד ההיכל. דחמנא אמר ולשאת ולספחת ספחת טפילה לשאת. אלא סיד ההיכל קשיא. אלא מחוורתא מתני' דלא כר' עקיבא. והיכא שמעינן לר' עקיבא דאמר זו למעלה מזו. אילימא כדשאל ליה בריה מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ד' ולא אמרו מקרום ביצה ולמעלה בלבנות טמא והשיבו אביו לומר שמצטרפין זו עם זו. דאמר לו ויאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא ומצטרפין זו עם זו וכו'. ודייקת מדלא אמר ליה מסיד ההיכל ומקרום ביצה ולמעלה ש"מ דשמיע ליה מאבוה דבהדי שאת מצטרפי דבעינן זו למעלה מזו. דלמא לא אמר הכי. אלא שאת ותולדתה דהוא קרום ביצה והוא הדין לבהרת ותולדתה דהוא סיד ההיכל אלא (מדתניא המוזג שבזה ושבזה כיין המוזג במים. אלא של שלג עזה ושל סיד דיהה הימנה דאמר) ר' חנינא משל דר' עקיבא למה הדבר דומה לד' כוסות של חלב אחד נפל לתוכו שתי טיפות דם ואחד נפל לתוכו ד' טיפות דם כו' עד שכולן מראה לבן הן אלא שזו למעלה מזו. ודתינן אימור דשמעת ליה לר' עקיבא זו למעלה מזו בפתוך. פי' במעורב. בחלוק. כלומר בשאינו מעורב כי שמעת ליה הכי. ואפי' בפתוך גופיה מי אית ליה האי סברא. והא תנן בתחלת מסכת נגעים ר' עקיבא אומר אדמדם שבזה ושבזה כיין המזוג במים אלא של שלג עזה ושל סיד דיהה הימנה.

האי מאי בשלמא בלא סיד היכל קרום ביצה לא קשיא דאע"ג דקרום ביצה מתתאי דשאת רחמנא אמר [1]ולשאת ולספחת ספחת טפילה לשאת אע"ג דמנחתא מיניה טובא אלא סיד היכל קשיא אלא מחוורתא דלא כרבי עקיבא והיכא שמעינן לרבי עקיבא זו למעלה מזו אילימא מהא דתניא [2]אמר רבי יוסי שאל יהושע בנו של רבי עקיבא מרבי עקיבא מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבעה אמר לו ואם לאו מה יאמרו יאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא אמר לו [3]לומר שמצטרפים זה עם זה אמר לו ויאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא ומצטרפין זה עם זה אמר לו [4]לומר לך [5]כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן אינו רואה את הנגעים ואילו מסיד היכל ולמעלה לא קאמר מדלא אמר ליה ש"מ דשמיע ליה לר' עקיבא דאמר כולהו לבהרי שאת מצטרפין ודלמא שאת ותולדתה בהרת ותולדתה אלא מדרבי חנינא דאמר ר' חנינא משל דרבי עקיבא למה הדבר דומה [6]לארבעה כוסות של חלב אחד נפלו לתוכו שתי טיפין של דם ואחד נפלו לתוכו ארבע טיפין של דם ואחד נפלו לתוכו שמונה ואחד נפלו לתוכו שתים עשרה טיפין ואמרי לה [7]שש עשרה טיפין שכולן מראות לובן הן אלא שזה למעלה מזה וזה למעלה מזה אימור דשמעת ליה לרבי עקיבא בפתוך בחלוק מי שמעת ליה וכי תימא כי היכי דשמעת ליה בפתוך הכי שמעת ליה בחלוק ובפתוך גופיה מי שמעת ליה [8] והתניא רבי עקיבא אומר אדמדם שבזה ושבזה כיין המזוג במים אלא של בהרת עזה כשלג ושל סיד דיהה הימנה ואם

אף על גב דמנחתא מינה טובא. פירש בקונטרס דלר' עקיבא סיד וקרום הוו תרוייהו תולדה דשאת וספחת אשאת קאי ולא אבהרת והא דקנעי בסמוך טפילה לבהרת מגא ליה לרבנן קנעי דלרבי עקיבא אין לבהרת שום טפילה וכן פירש לקמן וקשיא דהא בקונטרס פירש בעצמו דאית ליה לר' עקיבא ב' שהן מרבע וכן נמי מוכח בסמוך דקאמר מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן מרבעה כו' ושנים שהן מרבעה משמע שמכל אב יוצאה תולדה אחת כמו שנים שהן מרבע דשכת וידיעות ושבועות ועוד כיון דלספחת לא קאי אלא אשאת מנ"ל לרבות שתי תולדות לא נרבה לה כ"א סיד אבל קרום ביצה דטהור ועוד דאמר לקמן משל דרבנן למה הדבר דומה לתרי מלכי ותרי איפרכי מלכו של זה למעלה ממלכו של זה ופרוך אלא זו למעלה מזו חו למעלה מזו כו' והיינו כרבי עקיבא משמע דלרבי עקיבא נמי יש לכל אב תולדה לכך נראה לפרש דלר' עקיבא נמי סיד תולדה דבהרת ואפ"ה אין מצטרפת עמה הואיל שגבוהה ממנה שתי מעלות אבל עם השאת מצטרפת שאין גבוהה הימנה אלא מעלה אחת והא דקאמר אלא נמי מינה הוא היינו אם מתניתין כר' עקיבא אתיא וקרום שהיא תולדה דשאת מצטרפת עמה ואע"ג דמרחקא טובא מדכתיב טפי ספחת אשאת מבהרת אבל אב כתיב ולשאת ולבהרת ולספחותיהם והשאת הא דקנעי לקמן טפילה לבהרת מגא ליה בעי נמי לר"ע: **מפני** מה אמרו. פירוש למה הזכירו כלל שמותיהן: **ויאמרו** מקרום ביצה ולמעלה **טמא** ומצטרפין. פירוש ויפרשו דמצטרפין זה לזה הסמוכים כמעלה אחת דאם לא יפרשו הוה אמינא דכולהו מצטרפי בהדי הדדי ואע"פ אלא הייתי יודע כל דין לירופן כגון קרום בהדי נמר בזה לא היה מושם דהשאת נמי דמני ב' שהן ד' לא שמעינן כל סדר לירופן:

כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן כו'. כשאין ישראל (ד) חכם עמו דאם ישראל בקי עמו אפי' כהן שוטה אומר לו ישראל אמור עמא דהוא אומר וישראל בקי היינו דמסברו ליה וסבירי כדאמר בריש ערכין (דף ג. ושם) ואם תאמר ומה לנו לזה הישראל הואיל ויש שם ישראל אחר המסבירו ויש לומר כגון שהמסביר עיניו כהות ואינו יכול לראות(ו): **ואחד** נפל לתוכו י"ב. כאן לא כפל טיפות משום דכבר נפלו הרבה ובדבר מועט שמוסיפין עליו מיכר: ואם

האי מאי בשלמא בלא סיד היכל קרום ביצה לא קשיא דאע"ג דקרום ביצה מתתאי דשאת רחמנא אמר ולשאת ולספחת ספחת טפילה לשאת אע"ג דמנחתא מיניה טובא אלא סיד היכל קשיא אלא מחוורתא דלא כרבי עקיבא והיכא שמעינן לרבי עקיבא זו למעלה מזו אילימא מהא דתניא אמר רבי יוסי שאל יהושע בנו של רבי עקיבא מרבי עקיבא מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבעה אמר לו ואם לאו מה יאמרו יאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא אמר לו לומר שמצטרפים זה עם זה אמר לו ויאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא ומצטרפין זה עם זה אמר לו לומר לך כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן אינו רואה את הנגעים ואילו מסיד היכל ולמעלה לא קאמר מדלא אמר ליה ש"מ דשמיע ליה לר' עקיבא דאמר כולהו לבהרי שאת מצטרפין ודלמא שאת ותולדתה בהרת ותולדתה אלא מדרבי חנינא דאמר ר' חנינא משל דרבי עקיבא למה הדבר דומה לארבעה כוסות של חלב אחד נפלו לתוכו שתי טיפין של דם ואחד נפלו לתוכו ארבע טיפין של דם ואחד נפלו לתוכו שמונה ואחד נפלו לתוכו שתים עשרה טיפין ואמרי לה שש עשרה טיפין שכולן מראות לובן הן אלא שזה למעלה מזה וזה למעלה מזה אימור דשמעת ליה לרבי עקיבא בפתוך בחלוק מי שמעת ליה וכי תימא כי היכי דשמעת ליה בפתוך הכי שמעת ליה בחלוק ובפתוך גופיה מי שמעת ליה (ו) והתניא רבי עקיבא אומר אדמדם שבזה ושבזה כיין המזוג במים אלא של בהרת עזה כשלג ושל סיד דיהה הימנה ואם

ואף ע"ג דמנחתא מינה טובא. וס"ל לר"ע דלשאת רבי לבהרת לא רבי דהא ספחת בשאת הוא דכתיב הלכך שאת הוא דמצטרפא לבהרת דסמוכה לה וכתיב והיה (ג) מלמד שמצטרפין וסיד לשאת ממילא דהא דמיא לה וכן קרום לשאת דספחת בשאת כתיבא ורבי לה תולדה חו למעלה מזו דר' עקיבא בסיד ושאת ובהרת מיתוקס: **אלא סיד היכל.** כי מפלגת להו בתרתי מיני זו תולדה לזו חו תולדה לזו: **קשיא.** היאך יצטרף בהרת לסיד ותולדתו(ד) לרבי עקיבא דאית ליה זו למעלה מזו דהא ליכא למימר לרבי עקיבא דכי היכי דאיתרבאי טפילה לשאת ממשמעות איתרבאי טפילה נמי לבהרת מדרשא דאמר לקמן לרבנן דא"כ זו למעלה מזו דרבי עקיבא היכא איתיה אבות ותולדות הוא דאיכא ואין בהם לירוף אלא לגבוה ממנו שתי מעלות: **והיכא שמעינן ליה לר' עקיבא.** דקפיד אסדר מעלות לירוף: **יהושע בן קרחה** שר' עקיבא הוא יהושע בן קרחה שר' עקיבא קרא היה כדאמרי' בנכורות (דף נח.) חוץ מן הקרא הזה: **מפני מה כו'.** כדמפרש נעי ואזיל יאמרו מקרום כו': **ואם לאו מה יאמרו.** ממזר היה (ה) שמפרש מה הוא שואל: **יאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא.** אחר שאין לנו חלוק במראות לוכן למעלה מקרום ביצה אלא ד' מראות הללו יאמרו כל מראה לוכן שהוא מקרום ולמעלה טמא דקיימא לן (פסחים דף ג:) לעולם יהנה אדם לתלמידו דרך קצרה ולמה הזכירו שמותן: **אמר לו לומר לך שמצטרפין זה עם זה.** לכך שנאוס וסידרוס לומר לך שבסדר הזה משנתן וכך דרך לירופס. ועדיין אין לנו יודעין באיזה סדר הוא שונה אותן ומתשובות בנו לנו באין ללמוד: **אמר לו ויאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא ומצטרפין זה עם זה.** ומתשובתו לנו למידין סדר משנת אביו: **ואילו מסיד ולמעלה לא קאמר ליה.** יאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא ומסיד ולמעלה טמא ומצטרף. שמע מינה שמיע ליה מיניה כולהו בהדי שאת מצטרפין עליון אחד לשתי תולדות דאי סלקא דעתך משנת אביו בסדר משנתנו תולדה לבהרת סיד ותולדה לשאת קרום ביצה הכי הוה ליה למימר יאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא ומצטרף מסיד ולמעלה טמא ומצטרף ומדיהכינן עליון לסיד בפני עצמו ועליון לקרום בפני עצמו ממילא שמעינן דמצטרפין דקאמרי רבנן כל חד לעליון שלו אמרי והא מסברא ידעינן דעליונו של סיד שלג שלו(ו) קרום לאר דכיון דאין חלוק מראות בלובן מקרום ולמעלה אלא ד' אלו ובקרא מרי כתיבי והכתוב מעיד שבהרת לבנה כדלקמן [פ"ב] והשאת קרוחה לה כמשמעה גבוהה ממילא כי יהבת תולדה לזה ותולדה לזה מראה הסיד תתן לבהרת ומראה הקרום תתן לשאת שאם באתה ליתן מראה סיד לאמר מפני שהוא קרוב לה אמי תתן מראה הקרום הכי הוה ליה למימר ולא הוה ליה למימר יאמרו מקרום ולמעלה טמא ומצטרפין דאי הוה תני הכי לא הוה סלקא דעתך לחלק תולדה לזה ותולדה לזה ומדאותניה הכי ש"מ שמיע ליה שאין תולדה לבהרת אלא עליון אחד לשתי תולדות והלכך על כרחך הוא שאת דרבי ליה רחמנא טפילה וסדר משנתן דקא"ל שנשנית בסדר לירופן הכי קא"ל זו למעלה מזו נשנו אלא והאמר והסיד וקרום ומצטרפין שלג עם הסיד והקרום דהא ליכא למימר דשמיע ליה מיניה שאיתן תולדה לשאיתן דהא מהיכא איתי שיהא הקרום מצטרף לשלג לא בסדר מעלות ולא מן המקרא אלא ודאי בהדי שאת הוא דשמיע ליה מיניה דמצטרפין דרחמנא יהבינהו ליה טפילה לשאת ולא לבהרת ולכן השיבו יאמרו מקרום ולמעלה טמא ומצטרפין והכל יודעין לירוף מראה דאמרי' לדומה(ו) הוא לו דקאמרינן וכל מה שאדם יכול להבין מסדר משנתן בהזכרת שמותן היה מכין מאליו שאין לך אדם מסדרן אלא בסדר שהן שנויים עכשיו: **ודלמא שאת ותולדתה בהרת ותולדתה.** שמיע ליה והכי נמי קא"ל יאמרו מקרום ולמעלה מסיד ולמעלה ומגא הוא דלא קפיד למיתנא ומיהל כי רוכלא: **משל דרבי עקיבא.** סדר לירופן: **פתוך.** מעורב (ג) הוא נגע לבן אדמדם הכתוב בתורה [ויקרא יג] דמדקאמר שנפלו לתוכו טיפי דם מכלל דבפתוך קאמר: **שבזה ושבזה.** על כרחך על ראשון ושני קאמר שבן לשון משנה והכי קאמר אדמדם שבראשון ושני סימן פתיכת אודם שבהם נכרת במקום אחר כגון טיפת דם בחלב ומראהו לא אדום ולא לבן אלא כיין המוזג ומכיונתו לבן: **אלא שאדמומיו של שלג עזה.** כלומר לבנה משל סיד ושל סיד דיהה הימנה ומדקתני הכי בסיפא שמעינן לרישא דשבזה ושבזה דקאמר בשלג וסיד קאמר. אלמא סדר משנתו של רבי עקיבא סיד אחר שלג: ואם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com